

дошкільної та загальної середньої освіти, в тому числі у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої освіти та інших закладах освіти шляхом проведення комплексної психолого-педагогічної оцінки розвитку особи та здійснення системного кваліфікованого супроводу таких осіб в процесі навчання [6].

Саме міжвідомча співпраця та доступність освітніх послуг з раннього віку і є тими принципами, що лежать в основі діяльності інклюзивно-ресурсних центрів, саме інклюзивно-ресурсні центри спрямовані забезпечити права на здобуття дошкільної та загальної середньої освіти дітей, які мають особливі освітні потреби. Під час навчання таких дітей потрібно враховувати їхні психофізіологічні можливості.

Отже, створені мережі раннього втручання та інклюзивно-ресурсних центрів розвиваються і важливим завданням залишається охоплення послугою раннього втручання якомога ширшого кола потенційних клієнтів зазначених служб.

Список використаної літератури:

1. Компанець Н.М., Луценко І.В. Навчально-методичний посібник «Моделювання індивідуального розвитку дитини з особливими освітніми потребами в умовах інклюзивного ДНЗ». / Н.М. Компанець, І.В. Луценко. – К.: 2018. С. 66.

2. Конвенція ООН про права дитини. Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021 (09.10.2023).

3. Конвенція ООН про права осіб з інвалідністю, ратифікована Законом України № 1767- VI від 16.12.2009, поточна редакція від 06.07.2016. Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_g71 (09.10.2023).

4. Методичні рекомендації щодо впровадження практики надання послуги раннього втручання для забезпечення розвитку дитини, збереження її здоров'я та життя: затв. наказом Мінсоцполітики України від 18.02.2021 № 92. URL: <https://www.msp.gov.ua/documents/5948.html> (дата звернення: 07.10.2023).

5. Порошенко М. А. Інклюзивна освіта: навч. посіб. Київ: ТОВ «Агентство «Україна», 2019. С. 8.

6. Про затвердження Положення про інклюзивно-ресурсний центр: постанова КМУ від 12 липня 2017 р. № 545. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/545-2017> (дата звернення: 01.10.2023).

*Денисюк Є.М., здобувачка вищої освіти
Житомирського державного університету
імені Івана Франка*

ЛОГОРИТМІКА ЯК МЕТОД КОРЕКЦІЇ РАННЬОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНІМИ ПОТРЕБАМИ

З кожним роком проблема розвитку дітей з особливими освітніми потребами стає більш значущою. Саме тому актуальним є впровадження

різних ефективних освітніх технологій, однією з яких є логоритміка. Вона допомагає дитині розвиватись гармонійно, поступово та відповідно до віку.

Логоритміка – це комплексна методика, яка має на меті мовленнєвий, музичний, фізичний розвиток та формування відчуття ритму. Це різні ігри, вправи та завдання, що поєднують в собі музику і рухи, музику і слова, рухи і слова. І все це спрямоване на виконання корекційних, освітніх та оздоровчих завдань. На заняття з логоритміки доцільно використовувати: мовний матеріал (вірші, чистомовки, скоромовки, римовки), артикуляційну гімнастику, дихальну гімнастику, вокало- терапію та вправи на розвиток загальної та дрібної моторики, уваги, формування ритму та синхронізації рухів [1].

Логоритміка сприяє розвитку темпу і ритму мовного дихання, розвитку артикуляційної моторики, зміцненню мимічної мускулатури, формування фонематичної системи, розвитку темпо-ритмічних і мелодико- інтонаційних характеристик мовлення. Також вона спрямована на розвиток вміння поєднувати рухи і мову, вміння координувати їх та на формування просторових уявлень. До її завдань відноситься:

- розвиток мовної та слухової уваги, голосу, інтонування та дикції;
- розвиток координації рухів рук, ніг під час ходьби;
- формування вміння орієнтуватись у просторі;
- розвиток артикуляційного апарату та фізіологічного дихання;
- розвиток дрібної та загальної моторики;
- формування правильної артикуляції звуків [2].

Окрім того, під час логоритмічних занять у дітей формується вміння злагоджено працювати в колективі, дотримуватись загального темпу та ритму діяльності.

Логоритміка в першу чергу корисна дітям з:

- заїканням або спадковою схильністю до нього;
- швидкою або повільною вимовою;
- недостатньо розвиненою моторикою та координацією рухів;
- дизартрією, затримкою розвитку мови, порушенням вимови окремих звуків.

Логоритмічні ігри та вправи є ефективним інструментом розвитку креативності дітей з особливими освітніми потребами, що є дуже важливим, адже саме розвиток індивідуального мислення є основною метою сучасного виховання та навчання. Заняття з логоритміки мають безліч переваг для дітей з ООП. Вони будуються індивідуально, з урахуванням віку, мовних та рухових можливостей дитини. Також кожне заняття може бути насичено ритмічними, музичними та логопедичними іграми. Така насиченість вправ та завдань підвищує мотивацію, інтерес дитини та попереджає завчасну втому та виснаження [3]. Для ефективного проведення занять необхідні такі психолого-педагогічні умови як створення сприятливої психологічної атмосфери, постійне привертання уваги дітей та пробудження у вихованців інтересу до виконання вправ. При наявності даних умов логоритмічне заняття бути результативним та корисним. При проведенні занять з

логоритміки дуже важливо правильно організувати спілкування з дітьми. Це можливо якщо встановити з ними позитивний емоційний контакт [4].

Особливості використанні видів логоритміки у роботі з дітьми з особливими освітніми потребами:

1. Співи (сюди можна віднести різні співанки, скоромовки, вірші та чистомовки) : вони є корисним матеріалом для розвитку просодики, плавного дихання, чіткості дикції та автоматизації звуків. Разом зі співом можна також виконувати рухи: плескати, стукати, розправляти пальчики. Це розвиває артикуляційну та пальчикову моторику, увагу та пам'ять.

2. Музико- ритмічні вправи: активізують зорову та слухову увагу, діти вчаться зосереджуватись та докладати вольових зусиль. Також вони допомагають відновити правильний мовленнєвий темп та ритм.

3. Слухання музики: має величезне значення для формування фонематичних процесів та розвитку слухового контролю. Музично-мовленнєва діяльність прищеплює дітям естетичні почуття, стимулює мовленнєвих розвиток та є засобом коригування мовленнєвих порушень [5].

Логоритміка є актуальним та важливим методом корекції мовленнєвих порушень. Зважаючи на поставлені завдання вона розвиває мовну та слухову увагу, дрібну та загальну моторику, вчить орієнтуватись у просторі, формує правильну артикуляцію звуків та розвиває координацію рухів, а також корегує темп та ритм мовлення. Отже, логоритміка є ефективним методом корекції раннього розвитку дітей з особливими освітніми потребами.

Список використаної літератури:

1. С.Садовенко "Музична логоритміка". К.: "Редакції газет здошкільної та початкової освіти", 2013.

2. Чеснокова Л. В. «Заняття з логоритміки для дітей із вадами мовлення», Х.: Вид. група «Основа», 2017. 160 с.

*Руденко Т.Ю., здобувачка вищої освіти
Житомирського державного університету
імені Івана Франка*

РОЛЬ АРТТЕРАПІЇ У РОБОТІ ІЗ ДІТЬМИ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ

Останніми десятиліттями фахівці почали вводити у освітній процес різноманітні інноваційні технології, а саме арттерапевтичні засоби. Арттерапія це терапія мистецтвом, яка активізує внутрішній потенціал та ресурс дитини, особистісний розвиток, розкриває інтереси і вподобання дитини, допомагає оволодівати знаннями та навичками, сприяє поліпшенню розвитку дитини загалом.

Даний напрям психокорекційного впливу включає в себе багато різноманітних технік, які можна застосовувати у роботі з дитиною індивідуально. Види та техніки арттерапії сприяють самовираженню особистості в певній діяльності, яка орієнтується на її переваги й позитивні сторони, а це, в свою чергу, сприяє розвитку особистості у всіх сферах.